

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke vil have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslagene under § 1, nr. 6, 9 og 16, om yderligere indberetning skønnes at medføre en mindre administrativ merbelastning for virksomhederne.

Miljømæssige konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke vil have miljømæssige konsekvenser.

Høring

Udkast til lovforslaget har været sendt til eksternt udtalelse hos Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Finansrådet, Realkreditrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Advokatsamfundet.

Spaltehenvisninger

Disse er medtaget som bilag til lovforslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 1: Forslaget erstatter § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 3, i skattekontrolloven og § 26 i selskabsskatteloven.

Til § 1, stk. 1: Efter gældende ret er den almindelige selvangivelsespligt opdelt i en selvangivelsespligt vedrørende formuen, jf. § 1 i skattekontrolloven, og en selvangivelsespligt vedrørende indkomsten, jf. § 2 i skattekontrolloven.

Efter forslaget sammenskrives den almindelige selvangivelsespligt til een. Der er ikke behov for en sondring mellem selvangivelse af indkomst og selvangivelse af formue. Begge forhold selvangives i dag normalt under et.

Selvangivelsespligten omfatter også juridiske personer, men da juridiske personer ikke er formueskattepligtige, skal disse som hidtil alene selvangive indkomsten.

Selvangivelsespligten består efter forslaget – som i dag – uanset om den skattepligtige har haft indkomst i indkomståret eller formue ved indkomstårets udløb, og uanset om indkomsten respektive formuen er positiv eller negativ.

I selvangivelseskravet ligger, at den skattepligtige overfor skattemyndighederne skal stå inde for de selvangivne oplysninger. I selvangivelseskravet lig-

ger således også, at den skattepligtige efter anmodning skal gøre rede for grundlaget for de selvangivne oplysninger. Manglende efterkommelse af en sådan anmodning vil kunne tillægges bevismæssig skadevirkning for den skattepligtige.

Til § 1, stk. 2: De typer af oplysninger, der skal selvangives, fastsættes efter forslaget af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet.

Dette er også tilfældet efter gældende ret for så vidt angår indkomsten, hvorimod skatteministeren i dag kan fastsætte kravene til selvangivelse af formuen uden Ligningsrådets medvirken. I praksis foretager Ligningsrådet også indstilling til skatteministeren om kravene til selvangivelse af formuen. Der stilles forslag om at lovfæste denne praksis.

Skatteministeren fastsætter i praksis selvangivelseskravene ved at godkende årets selvangivelsesblanketter. Skatteministeren kan imidlertid også fastsætte selvangivelseskrav generelt ved udstedelse af bekendtgørelse herom.

De oplysninger, der kan stilles krav om, skal være af betydning for skatteansættelsen, herunder spørgsmål om skattepligt og skatteberegningen. Heri ligger bl.a., at også oplysninger af betydning for kontrollen med skatteansættelsen og skatteberegningen kan kræves selvangivet, f.eks. oplysninger om skattefri indkomst og formue.

Som efter gældende ret kan der stilles krav om oplysninger om ægteskabelige forhold i det omfang, oplysningerne har betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen.

Som efter gældende ret kan det bestemmes, med hvilken specificationsgrad oplysningerne skal afgives.

Den gældende specificationsbegrænsning vedrørende formueoplysninger som nævnt i § 1, stk. 1, i skattekontrolloven er ikke medtaget i forslaget, idet denne begrænsning anses for overflødig ved siden af de regnskabskrav, der kan stilles efter § 3 i skattekontrolloven. Dertil sikres mod urimelige krav om formueoplysninger ved, at disse krav efter forslaget fastsættes efter indstilling fra Ligningsrådet.

Der kan ligeledes stilles krav om, at skattepligtige, der ikke er bogførings- eller regnskabspligtige, skal oplyse om hovedposter indenfor privatforbruget, herunder udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre og lignende. Hermed muliggøres et umiddelbart skøn over forholdet mellem den selvangivne indkomst/formue og årets forbrug.

Hovedaktionærer vil eksempelvis kunne afkræves oplysning om økonomiske aftaler, der i indkomståret er indgået mellem hovedaktionæren og selskabet.